

tisse Grunde ikke at behøve at tage Hensyn dertil. Disse Forholdsregler kan Regeringen naturligvis ikke træffe, naar man ikke har Mændighed til under Strafsansvar at paalægge Rolk at rette sig efter disse Forskrifter, og det indeholder den tidligere Lovgivning ingen Hjemmel til. Den har altsaa maattet staffles til Veje ved en foreløbig Lov. — Det tredje Punkt i den foreløbige Lov gif ud paa at afvise fra Grænsen udenlandske arbejdsjogende Personer af den Slags, som efter Lovgivningen skulle være forsynede med Opholdsbog. Det er naturligvis en Foranstaltning, som ikke skal være permanent; derfor er Bestemmelsen derom her i Lovforslaget omblyttet med en Bestemmelse om, at Regeringen skal være bemyndiget til at sætte saadant Forbud mod den Slags Personers Indvandring i Kraft, naar man anser det for nødvendigt. Grunden dertil er naturligvis den, at dels denne Folkklasse er den mest smittebærende paa Grund af den ringe Omhu for deres Person og Indstat i det, der bør iagttages, som den Slags Mennesker i Almindelighed er i Besiddelse af, men dels ogsaa særlig den, at den Stansning i alle Forretninger, som Epidemien i Hamborg naturligvis forarsagede, da maatte antages bl. a. at ville give sig Udtryk i, at en Mængde saadanne arbejdsjogende Personer, der bleve overflødige der, vilde styrte her ind i Landet og saaledes kunde udsætte Landet for at blive smittet.

Det er de Foranstaltninger, som den foreløbige Lov omhandlede, og det er det samme, som dette Lovforslag gaar ud paa. I det jeg altsaa fremsætter dette Lovforslag for Tinget, skal jeg anbefale det til Tingets Velvilje og til dens alvorlige Drøftelse. Det er en Erfaringskætning, at naar først Koleræen faar Fodfæste i en Egn, er det sandsynligt, at den vil komme igen i nogle Aar, og derfor er det nødvendigt, at man maa holde sig det for Dje, at det er en meget nærliggende Eventualitet, at lignende Forhold ville gentage sig til Sommer.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville nu blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Udsættelse af Tidspunktet for Bortsalg af Hovedgaardene Faurholm og Trollesminde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2559 ff.)

Formanden: Denne Sag har kun kunnet opføres eventuelt, idet Fristen efter Forretningsordenen ikke er til Ende, da vi først i Gaar fik Forslaget. Det samme vil i endnu højere Grad være Tilfældet med den anden og tredje Behandling af Sagen, der, som jeg allerede i Gaar bebudede, maa ske i Dag. Jeg tvivler ikke om, at man er enig i at behandle hele Sagen saa hurtigt som muligt, og jeg betragter derfor det Samthkke, jeg nu forudsætter, man giver til Sagens 1ste Behandling, som gældende ogsaa for 2den og 3dje Behandling. Lovforslaget maa nemlig være færdigt inden Mandag, da den Auktion, der staar i Forbindelse med Emnet, skal finde Sted. Naar altsaa ingen gør Indsigelse derimod eller begærer formelig Afstemning, betragter jeg Samthkket til Sagens ekstraordinære Behandling paa dens tre Stadier i Dag som givet. (Op- hold.) Det er saaledes givet.

Lovforslaget sattes derefter til Forhandling.

Finansministeren (Estrup): Jeg anbefaler dette Lovforslag, som er vedtaget uforandret i Folketinget og, om jeg ikke huster fejl, enstemmig vedtaget ved tredje Behandling, til dette Ting's Vedtagelse og til hurtig Fremme. Det Emne, som Lovforslaget behandler, er jo overmaade let overskueligt. Lovforslaget indeholder i Virkeligheden kun en eneste Bestemmelse, og det er den, at det Bortsalg af Gaardene Trollesminde og Faurholm, som ved Lovene af 9de Februar 1883 og 29de Januar 1881, blev fastsat at skulle finde Sted senest den 1ste April 1893, maa udsættes til senest 1ste April 1901, altsaa med 8 Aar. For at fuldbyrde den i de to af mig citerede Love givne Bestemmelse blev der foranstaltet afholdt en Auktion den 20de September over disse Ejendomme, og den blev afholdt, saaledes som Loven af 1ste April 1871, der er Udgangspunktet for Paabudet af Salget af disse Ejendomme, bestemmer, idet de op- raabtes til Salg dels som samlet Ejendom og dels i Parceller. Udfaldet af denne Auktion var det, at der ikke skete et eneste Bud paa nogen af Gaardene ved deres Op- raab til Salg som samlet Ejendom, og at der kun skete Bud paa syv eller otte af de omtrent trestindstyve Parceller, hvori Ejendommene bleve opraabte, og jeg for min Del nærer ingen Tvivl om, at et fornyet Forsøg paa Bortsalg ikke vil føre til, at